

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XXXX
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR. XXXX

OPERATOR XXXX

DECIZIA CIVILA NR. XXXX

Sedinta publică din XXXX 2010

PREDEDINTE : XXXX

JUDECĂTOR : XXXX

JUDECĂTOR : XXXX

GREFIER : XXXX

S-a luat in examinare recursul declarat de reclamanta s.c. **XXXX** S.R.L. **XXXX** împotriva sentintei civile nr. **XXXX** / **XXXX** pronuntată de Tribunalul **XXXX** în dosarul nr. **XXXX** /2009 în contradictoriu cu pârâti intimati Autoritatea Natională a Vămile Bucuresti, Directia Regională pentru Accize si Operatiuni Vamale **XXXX**, Directia Generală a Finantelor Publice a Judetului **XXXX**, având ca obiect. Contestatie act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în sedintă publică se prezintă avocat **XXXX** în reprezentarea reclamantei, consilier juridic **XXXX** în reprezentarea pârâtei A.N.V. prin D.R.A.O.V. **XXXX** si consilier juridic **XXXX** în reprezentarea pârâtei D.G.F.P. **XXXX**.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă, după care reprezentanta pârâtei D.R.A.O.V. **XXXX** depune la dosar întâmpinare care se comunică părților, iar reprezentanta reclamantei depune taxa judiciară de timbru în sumă de 2 lei si timbru judiciar 0,15 lei conform procedurii de citare si note de sedintă care se comunică de asemenea părților.

Nemaifiind formulate cereri instanta acordă cuvântul părților în dezbateră recursului.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea recursului asa cum a fost formulat cu cheltuieli de judecată în primă instanta.

Reprezentanta pârâtei D.R.A.O.V. **XXXX** pune concluzii de respingere a recursului ca nefondat si mentinerea hotărârii atacate.

Reprezentanta pârâtei D.G.F.P. **XXXX** solicită respingerea recursului si mmenDinerea sentinDei atacate.

CURTEA

Aspra recursului de fată, constată :

Prin sentinta civilă nr. **XXXX** / **XXXX** pronuntată în dosarul nr. 3111/108/2009 al Tribunalului **XXXX** a fost respinsă ca nefondată actiunea reclamantei S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** împotriva pârâtelor A.N.V., Directia Regională pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara si D.G.F.P. **XXXX** având ca obiect cererile de anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare cu nr. **XXXX** / **XXXX**, pentru suma de **XXXX** lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente;

Anularea Procesului - verbal nr. **XXXX / XXXX** pentru stabilirea sumei de **XXXX** lei, în compensarea obligațiilor fiscale evidențiate mai sus, emis de pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX** - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală;

Anularea în parte a Deciziei nr. **XXXX / XXXX** emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului **XXXX** și anularea în totalitate a Dispoziției nr. **XXXX / XXXX** emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara; cu cheltuieli de judecată.

În motivare s-a reținut că Reclamanta SC **XXXX** SRL a fost supusă unui control ulterior al mărfurilor importate cu condiția de livrare CIF și CFR Constanța pentru perioada 2004-2008.

Mai precis organele de control au verificat declarațiile vamale de import de mărfuri cu condiția de livrare CIF și CFR Constanța precum și documentele comerciale însoțitoare compuse din facturi externe de transport și facturi de servicii accesorii transportului aferente importurilor efectuate de reclamantă în perioada 2004-2008.

Motivul verificării l-a constituit împrejurarea declarată de organele de control prin Procesul-verbal încheiat la data de **XXXX** și a Deciziei pentru verificarea situației privind obligațiile suplimentare nr. **XXXX / XXXX**, contestate, a declarării cheltuielilor legate de servicii accesorii transportului extern sau al asigurării pe parcurs extern, raportat la condiția de livrare declarată CIF și CFR Constanța, cu scopul identificării cheltuielilor aferente transportului și serviciilor accesorii transportului.

Prin actele administrativ fiscale a căror anulare se cere, organele de control au obligat reclamanta la plata sumei de **XXXX** lei reprezentând **XXXX** lei taxă pe valoarea adăugată, majorări de întârziere la TVA (fila 19) - **XXXX** lei, dobânzi la TVA - **XXXX** lei și penalități de întârziere aferente - **XXXX** lei, însă reclamanta a solicitat anularea doar pentru suma de **XXXX** lei.

Prin condiții de livrare CFR și CIF se înțelege potrivit regulilor INCOTERMS 2000, următoarele:

CFR se definește ca fiind cost și navlu, respectiv vânzătorul are obligația să plătească navlu și costurile pentru aducerea mărfii în portul de destinație convenit, însă riscul de pierdere sau deteriorare a mărfii, precum și orice costuri suplimentare cauzate de evenimente care au avut loc după ce marfa a fost livrată la bordul navei se transferă de la vânzător la cumpărător, în momentul în care marfa trece balustrada vasului în portul de încărcare.

Potrivit acestei reguli (CFR), cumpărătorul are obligația să plătească cheltuielile de descărcare, inclusiv taxele de ușurare a navei și de cheiaj, taxele vamale, alte taxe și speze oficiale, precum și cheltuielile pentru îndeplinirea formalităților vamale de import, doar în cazul în care aceste costuri nu au fost percepute de societatea de navigație în baza contractului de transport cu nava linie.

În limbaj INCOTERMS 2000, prin condiții de livrare CIF se înțelege cost, asigurare și navlu, respectiv, vânzătorul are obligația să plătească aceleași costuri ca în cazul condiției CFR, iar suplimentar, are obligația să asigure pe cheltuiala sa un contract de asigurare maritimă care să acopere riscul cumpărătorului de pierdere sau deteriorarea mărfii în timpul transportului.

În ce privește repartizarea cheltuielilor, cumpărătorul are obligația să plătească costurile arătate mai sus dacă nu au fost percepute de societatea de navigație pe baza contractului de transport cu nava linie, precum și cheltuielile de

descărcare, taxele vamale, alte taxe și speze oficiale, precum și cheltuielile pentru îndeplinirea formalităților vamale de import.

Cheltuielile descrise mai sus și înscrise în facturile externe de prestare servicii și alte taxe conexe transportului internațional, aferente importurilor efectuate de reclamantă în anul 2004 -2008, reprezintă potrivit art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, modificat și completat, cheltuieli care nu se includ în valoarea în vamă a mărfurilor, dar care se includ în baza de impozitare pentru import.

Art. 139 alin. 1 Cod fiscal prevede:

„ Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția TVA (taxă pe valoarea adăugată) care urmează să fie percepută”.

Art. 139 alin. 2 Cod fiscal prevede:

„ Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum și comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. 1.

Primul loc de destinație al bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România sau, în absența acestor documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Art. 139 alin. 3 Cod fiscal prevede:

„ Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. 3 lit. a -d.”

Având în vedere dispozițiile legale prezentate mai sus, rezultă că organele vamale au procedat în mod corect la emiterea actelor administrative fiscale contestate, în sensul includerii contravalorii serviciilor prestate de operatorii portuari pentru importatorul SC **XXXX** SRL , în baza de impozitare în vamă a importului, deoarece urmare a nedeclarării cheltuielilor accesorii transportului internațional s-a redus baza de impozitare a TVA -ului în vamă și, implicit, cuantumul TVA-ului datorat în vamă, potrivit art. 139 din Codul fiscal, modificat și completat.

În concluzie, în baza de impozitare a importului de bunuri în România se introduce valoarea facturată a prestărilor de servicii fără TVA.

Dacă o factură a fost emisă eronat cu TVA, deși nu era datorată, beneficiarii unei asemenea operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat, în cazul operațiunii scutite de la această taxă conform art. 141 Cod fiscal, aceștia având obligația de a solicita furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi.

Acest lucru se desprinde din interpretarea dată de legiuitor articolului 150 „Scutiri în interiorul țării”, cuprinse în Normele metodologice din 22.01.2004 de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Expertul a reținut greșit că prestatorii erau obligați să factureze serviciile către reclamantă cu TVA, deoarece potrivit art. 126 alin. 9 lit.b din Codul fiscal sunt scutite de TVA operațiunile prestate, prevăzute la art. 143 - 144 indice 1 din același act normativ.

În acest sens sunt și dispozițiile art. 143 alin. 1 lit. d din Codul fiscal care prevede că sunt scutite de TVA prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, alte servicii direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139.

Conform Ordinului nr. 1846/2003, în vigoare în anii 2004- 2006 și a Ordinului nr. 2222/22.12.2006, în vigoarea cu începere de la data de 01,01,2007, privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prev. la art. 143 alin. 1 lit. a - i, art. 143 alin. 2 și art. 144 indice 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat ulterior, art. 5 alin. 2, rezultă următoarele:

Scutirea de taxă prev. la art. 143 alin. 1 lit. d din Codul fiscal, pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate, potrivit art. 139 Cod fiscal se justifică de prestator cu următoarele documente: contractul încheiat cu transportatorul sau cu casa de expediție sau cu importatorul ori cu furnizorul bunurilor, din care să rezulte că prestările de servicii respective sunt accesorii transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri.

Facturile din Anexa 1 la Procesul verbal de control nr. **XXXX / XXXX** îl reprezintă pentru prestări servicii (transbordare, monitorizare, manipulare, taxă de dezinfecție) sunt accesorii transporturilor bunurilor importate, sunt direct legate de importul de bunuri și intervin până la primul loc de destinație - descărcare, indicat în documentul de transport, precum și în facturile de achiziție a bunurilor importate.

Având în vedere că condiția de livrare CFR Constanța, înscrisă pe facturile de livrare cuprinse în Anexa nr.1 a Procesului verbal de control contestat privind manipularea containerului plin/gol, manipularea mărfii în terminal SOCEP (taxă de depozitare - staționare în terminal până la prezentarea în vamă), taxe dezinfecție containere și conectare la curent (pentru containerele care conțineau produse perisabile din carne și produse din carne), instanța constată că aceste prestații reprezintă prestațiile efectuate de operatorii portuari incluse în categoria „ prestări accesorii transportului”, astfel cum sunt definite de art. 133 alin. 2 lit. d din Codul fiscal al României.

Prin urmare, cumpărătorul - reclamant are obligația să plătească aceste servicii, deoarece nu s-a făcut dovada că au fost percepute de societatea de navigație în baza contractului de transport cu nava linie.

Este greșită susținerea reclamantei că a fost obligată să suporte de două ori costul TVA-ului aferent facturilor în discuție, câtă vreme l-a plătit prestatorilor de servicii în baza facturilor cuprinse în Anexa 1 și nu datorează TVA-ul către organele vamale, potrivit deciziei de regularizare contestată, pentru următoarele considerente, care vor fi prezentate mai jos.

Potrivit art. 136 din legea nr. 571/2003 referitor la exigibilitatea pentru importul de bunuri, coroborat cu dispozițiile art. 157 alin. 3 din aceeași lege, astfel cum a fost modificat prin Legea 343/2006, regula este că TVA-ul pentru importul de bunuri, cu excepția celui scutit de TVA, se plătește la organul vamal până la data la care are obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize, de către importator. Această obligație rezultă și din dispozițiile art. 151 indice 1 Cod fiscal.

Art. 32 din Codul de procedură fiscală, aprobat prin OG 92/2003, republicat și actualizat, prevede că organele vamale sunt cele care administrează impozitele, taxele și alte sume datorate în vamă potrivit legii.

Având în vedere că prin Decizia nr. **XXXX / XXXX** privind soluționarea contestațiilor reclamantei de către pârâta DG FP **XXXX** s-a admis în parte contestația reclamantei împotriva deciziei de regularizare a situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. **XXXX / XXXX** pentru suma de **XXXX** lei, reprezentând TVA în sumă de **XXXX** și majorări de întârziere aferente în sumă de

XXXX lei, instanța constată că suma contestată este de **XXXX** lei și nu se **XXXX** lei, deoarece debitul a fost recalculat, organul vamal constatând o eroare materială de calcul,

Instanța constată că în realitate creanța contestată, astfel cum a fost precizată de către reclamantă este de **XXXX** lei.

Față de cele arătate, văzând concluziile expertului și obiecțiunile organelor vamale, argumentate în drept, instanța constată că reclamanta datorează suma totală de **XXXX** lei, stabilită prin Decizia de regularizare contestația, modificată în parte urmare a recalculării debitului, diferență de TVA în vamă la data întocmirii declarațiilor vamale din Anexa 1 în sumă de **XXXX** lei, calculată în Anexa 1 a Procesului verbal de control nr. **XXXX / XXXX**, raportat la disp. art. 139 din Legea nr. 571/2003, modificată și completată, art. 32 din Codul de procedură fiscală coroborat cu art. 201 alin. 1 pct. a și alin. 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului de Instituire a Codului Vamal Comunitar.

Reclamanta datorează majorări de întârziere care se calculează în raport cu dispozițiile art. 120 din legea nr. 571/2003, modificată și completată începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență, definit și stabilit de art. 201 din Regulamentul CE nr. 2913/1992 și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv și nu a termenului de depunere a decontului de TVA, respectiv, până la data de 25 a lunii următoare datei declarațiilor vamale de import.

Calculul majorărilor de întârziere s-a efectuat în baza Legii 210/2005 privind aprobarea OG 20/2005 pentru modificarea și completarea OG 92/2003 cu procentul de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, până la data de 26.01.2009.

Dobânzile la diferențele de TVA în sumă de **XXXX** lei au fost calculate conform Anexei 2 a deciziei, în conformitate cu dispozițiile art. 115 și 116 din OG nr. 92/2003 aprobat prin Legea 174/2004, cu procentul de 6,06% reglementat de HG nr. 67/2004 și HG 1513/2002; cu procentul de 0,05% reglementat de HG 784/2005, pentru fiecare zi de întârziere de la data scadenței și până la data de 31.12.2005.

Penalitățile de întârziere de la TVA în sumă de **XXXX** lei au fost calculate în Anexa 2, în conformitate cu art. 115 și 121 din OG 92/2003, aprobat prin legea nr. 174/2004, cu procentul de 0,5% reglementat de OG nr. 11/1996 și OG nr. 26/2001, respectiv 0,6% reglementat de Legea nr. 210/2005, pentru fiecare lună sau fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora (data declarațiilor vamale de import din Anexa 1) până la data de 31.12.2005.

Prin urmare, este nefondată critica reclamantei că organele vamale nu au ținut cont de succesiunea de legi în timp aplicabilă situației de față, în condițiile în care rezultă cu evidență că pentru fiecare perioadă în parte s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare raportat la legea aplicabilă în vigoare.

Pentru considerentele prezentate, în baza art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța constată legalitatea și temeinicia actelor administrative fiscale atacate.

În consecință va respinge acțiunea precizată formulată în contencios administrativ fiscal de reclamanta S.C. **XXXX** SRL în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămile, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX** și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului **XXXX**, având ca obiect:

Anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare cu nr. **XXXX / XXXX**, pentru suma de **XXXX** lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente;

Anularea Procesului - verbal nr. **XXXX** / **XXXX** pentru stabilirea sumei de **XXXX** lei, in compunerea obligațiilor fiscale evidențiate mai sus, emis de pârâta Autoritatea Nationala a Vănilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX** - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală;

Anularea în parte a Deciziei nr. **XXXX** / **XXXX** emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului **XXXX** și anularea în totalitate a Dispoziției nr. **XXXX** / **XXXX** emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX**.

Urmarea a respingerii acțiunii principale, va respinge și cererea reclamantei de acordare a cheltuielilor de judecată reprezentând onorariile expertului și ale avocatului.

In cauză a declarat recurs reclamanta S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** solicitând modificarea sentinței si admiterea acțiunii.

In motivare recurenta critică prima instanță pentru că în mod eronat a retinut că organele vamale au procedat în mod corect la emiterea actelor administrative fiscale contestate, în sensul includerii contravalorii serviciilor pretate de operatorii portuari în baza de impozitare în vama a importului, deoarece urmare a nedeclarării cheltuielilor accesorii transportului international s-a redus baza de impozitare a TVA - ului în vama si implicit cuantumul TVA-ul datorat, potrivit art. 139 din Codul fiscal, în concluzie, în baza de impozitare a importului de bunuri în România se introduce valoarea facturată a prestațiilor de servicii fără TVA.

Dacă instanța de fond ar fi analizat cu atenție Anexa nr. 1 la procesul verbal de control ar fi constatat că valoarea facturată a prestațiilor de servicii fără TVA nu a fost inclusă în baza de impozitare din declarațiile vamale de import verificate de organele de control vamale.

Anexa nr. 1 cuprinde 9 coloane:

- 1- nr. crt.
- 2- DVI (declaratia vamală de import) nr/data
- 3- factura nr/data;
- 4- ce reprezintă factura ;
- 5- prestator;
- 6- valoare USD (pentru facturile în valută);
- 7- curs valutar;
- 8- valoare lei (pentru factură)
- 9- TVA 19 % (afereent valorii din factură)

Pentru că TVA să fie datorată la organul vamal, trebuia majorată baza de impozitare din declaratia vamală verificată si mentionată la nr. crt. 1 din Anexa nr. 1. în cazul DVI nr. 1319/16.01.2004 mentionată la nr. crt. 1 din Anexa nr. 1 dată ca exemplu, la suma de 53.341 lei trebuia adăugată suma de 603 lei la care se adaugă taxa vamală si comisionul vamal după care se aplică 19 % TVA rezultând taxa pe valoarea adăugată datorată în vamă.

XXXX lei + **XXXX** lei = **XXXX** lei x 45 % = **XXXX** lei taxă vamală

XXXX lei x 0,5 % = **XXXX** lei

XXXX lei + **XXXX** lei + **XXXX** lei = **XXXX** lei x 19 % = **XXXX** lei taxa pe valoarea adăugată datorată la organul vamal

Solicită să se constate că la nr. crt. 1 coloana 9 din Anexa nr. 1 la procesul verbal de control taxa pe valoarea adăugată mentionată de organele de control , taxa pe valoarea adăugată mentionată de organele de control este în sumă de **XXXX** lei ceea ce înseamnă că baza de impozitare mentionată în DVI nr. **XXXX** / **XXXX** nu a fost majorată cu suma de **XXXX** lei prin urmare suma de **XXXX** lei este aferentă

suma de **XXXX** lei, fiind colectată de prestatorul de servicii care a emis factura, motiv pentru care nu o mai datorează.

Nefiind majorată baza de impozitare cu valorile facturilor fără TVA menționate în coloana 8 din Anexa nr. 1 la procesul verbal, recurenta nu datorează taxa pe valoarea adăugată la organul vamal nefiind îndeplinite următoarele dispoziții legale:

Până la data de 18 iunie 2006 operațiunile vamale efectuate de recurentă intră sub incidența Legii nr. 141/1997 privind Tariful vamal de import a României, iar după această dată sub incidența Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Prin urmare, operațiunile de import efectuate de recurentă în perioada 01.01.2004/ 18 iunie 2006 se verifică în temeiul Legii nr. 141/1997.

Potrivit dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 141/1997 valoarea în vama reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea art. VIII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte. La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț se includ :

-cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern:

-cheltuielile de încărcare de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern:

-costul asigurării pe parcurs extern.

Conform dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 141/1997.

Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, potrivit art. 78 alineatul 1 din Legea nr. 141/1997.

Baza de impozitare pentru TVA în cazul importului de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe conform art. 139 alineatul 1 din Codul fiscal.

Prin urmare taxa pe valoarea adăugată datorată la organul vamal în procent de 19 % se aplică asupra valorii în vamă stabilită conform legislației vamale în vigoare și nu asupra valorii facturilor de prestări de servicii, fapt ce nu a fost verificat de către instanța de fond.

Examinând recursul reclamantei S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** în raport cu motivele invocate și cu cele din oficiu prevăzute de art. 304 C.pr.civ, se constată că este fondat motiv pentru care se admite împotriva sentinței civile nr. **XXXX** / **XXXX** pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. **XXXX** /2010.

Se modifică sentința în sensul că admite acțiunea reclamantei S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** împotriva pârâtelor Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX**, Direcția Generală a Finanțelor Publice **XXXX** și Autoritatea Națională a Vămile București.

Se anulează decizia privind regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr. **XXXX** / **XXXX** și procesul verbal nr. **XXXX** / **XXXX** emise de pârâta și decizia nr. **XXXX** / **XXXX** emisă de pârâta II privind obligarea reclamantei de a plăti TVA în sumă de **XXXX** lei, cu accesorii.

Obligă pârâtele la plata sumei de **XXXX** lei cu titlu de cheltuieli de judecată față de reclamantă, pentru că:

Potrivit docarului prin procesul verbal din 26.11 2009 pârâta Direcția regională vamală pentru accize și operațiuni vamale **XXXX** a efectuat un control vamal ulterior al mărfurilor importate de reclamantă cu condiția de livrare CIF și CFR Constanța și pentru că la data efectuării importurilor din perioada 2004 - 2008, nu au fost declarate cheltuielile legate de servicii accesorii, transportului extern sau al asigurării pe parcurs extern, pârâta a stabilit pe seama reclamantei obligația de a achita suma de **XXXX** lei reprezentând TVA cu accesorii, urmare la identificare facturilor din Anexa 1 la acest proces verbal vamal, emise de operatorii portuari Constanța pentru cheltuieli aferente transportului și serviciile accesorii acestuia, respectiv manipulare, monitorizare, legate direct de importul de bunuri din aceeași anexă.

De asemenea, prin același act de control ulterior, pârâta a reținut că facturile au fost emise cu TVA-ul aferent deși în conformitate cu prevederile art. 143 alineatul 1 din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 sunt scutite de TVA prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri și valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

Conform ordinului nr. 2222 din 22 decembrie 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alineatul 1 litera a)-i), art. 143 alineatul 2 și art. 144 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alineatul 2);

2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alineatul 1 litera d din Codul fiscal pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii, direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal se justifică de prestator cu următoarele documente : contractul încheiat cu transportatorul sau cu casa de expediție sau cu importatorul ori cu furnizorul bunurilor documentele prezentate din care să rezulte că prestările de servicii respective sunt accesorii transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri.

Conținutului acestor facturi din anexa 1, îl reprezintă prețul pentru prestări servicii (monitorizare, manipulare) accesorii transportului bunurilor importate, care intervin până la primul loc de destinație.

Pârâta a mai stabilit că în conformitate cu art. 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție

Și conform art. 32:

„La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29 se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:...(e) (i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate și (ii) cheltuielile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate până la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității”.

Art. 33 din același regulament prevede :

„Cu condiția de a fi evidențiate separate de prețul efectiv plătit, următoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vamă:

- (a) cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al comunității:"

Drept urmare, reținând că respectivele cheltuielile corespunzătoare facturilor emise de operatorii portuari reprezintă cheltuieli de natura celor precizate în art. 33

din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care nu se include în valoarea în vamă, însă sunt elemente de natura celor care se include în baza de impozitare a TVA la import în conformitate cu prevederile art. 139 (2) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare privind Codul Fiscal al României a impus-o pe reclamantă la plata unei TVA în sumă de **XXXX** lei în temeiul art. 136, 139 și art. 157 (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 201 alineatul 1 punctul a și alineatul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, la data declarațiilor din anexa I în sumă de **XXXX** lei.

De asemenea s-au calculat accesorii, stabilindu-se o impunere totală de **XXXX** lei, care în procedură prealabilă a fost desființată, parțial menținându-se la suma de **XXXX** lei, conform deciziei nr. **XXXX / XXXX** emisă de pârâta D.G.F.P. **XXXX**.

Deci pentru toată perioada controlată și anume 2004- 2008, pârâta a calculat TVA din litigiu în baza art. 29 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului vamal Comunitar și al art. 136, 139 și 157 alineatul 3 din Codul fiscal, modificat aprobat prin Legea nr. 571/2003.

Potrivit dosarului operațiile vamale controlate s-au desfășurat în perioada 1.1.2004-31.XII 200.

Analizând legislația aplicabilă operațiilor vamale realizate de reclamantă se constată următoarele :

- Pentru perioada, 1.1.2004 - 18.VI.2006, importul de bunuri a fost reglementat de Codul vamal aprobat prin Legea nr. 141/97 care la art. 76 și 77 a prevăzut că la valoarea în vamă în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ, printre altele, cheltuielile conexe transportului mărfurilor de import, aferente parcursului extern.

Conform art. 139 alineatul 1 Cod fiscal, baza de impozitare pentru TVA în cazul importului de bunuri, este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe.

Contrar acestei dispoziții legale, pârâta autoritate vamală a calculat TVA în litigiu asupra sumelor facturate de prestatorii portuari și nu asupra valorii în vamă, așa cum prevede art. 139 alineatul 1 Cod fiscal.

De asemenea, Curtea constată că din moment ce cheltuielile asupra cărora s-a calculat TVA nu au fost aferente parcursului extern al importurilor, așa cum dispune expres art. 77 din Legea nr. 141/97, deci nu puteau fi luate în considerare la determinarea valorii în vamă, măsura de impunere pentru perioada susmenționată este contrară dispozițiilor legale analizate.

-Pentru perioada 19. VI 2006 - 31.XII.2006, operațiunile vamale au fost reglementate în România de Codul vamal aprobat prin Legea nr. 86/2006.

-Potrivit art. 57 din Legea nr. 86/2006, procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

-La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alineatul 1 în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ :

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului ale mărfurilor din import aferente parcursului extern:

Din coroborarea textelor de lege de mai sus rezultă că la determinarea valorii în vamă se cuprind și cheltuielile conexe transportului extern până la frontiera română.

Art. 139 aliniatul 1 din Codul fiscal, a prevăzut că baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

Se cuprind de asemenea, în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform aliniatului 1. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația stipulată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România.

Deci potrivit legii și pentru perioada 19.VI.2006 - 31.XII.2006, valoarea în vamă a inclus cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română și cele de încărcare, descărcare, manipulare, conexe transportului aferente parcursului extern iar baza de importare pentru TVA a fost constituită din cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care au intervenit până la primul loc de destinație a bunurilor din România.

Cum TVA s-a calculat de autoritatea vamală asupra unor sume facturate tot de prestatorii de servicii din România, așa cum rezultă din Anexa 1 la procesul verbal de control ulterior, impunerea este contrară legii.

Pentru perioada 1.1.2007 - 31.XII.2008, când au devenit aplicabile prevederile art. 29 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.X.1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție și conform art. 32 la stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29 se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate... cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate și cheltuielile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate până la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit.

Art. 139 aliniatul 1 Cod fiscal, a prevăzut de asemenea că baza de impozitare pentru calculul TVA a cuprins cheltuielile accesorii precum comisioanele și ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform aliniatului 1.

Contrar acestor dispoziții legale și pentru perioada 1.1.2007 - 31.XII.2008 impunerea s-a calculat asupra sumelor facturate de prestatorii de servicii din România, și nu pentru cheltuieli efectuate până la punctul de frontieră română, astfel că și pentru acest interval controlat impunerea nu este conformă cu legea aplicabilă operațiunilor de import realizate de reclamantă.

Cum sentința Tribunalului **XXXX** s-a pronunțat cu încălcarea dispozițiilor legale citate în prezenta decizie sunt incidente prevederile art. 304 punctul 9 C.pr.civ. motiv pentru care reclamantul reclamantei se admite așa cum s-a menționat anterior.

Raportat la soluția dată cauzei în temeiul art. 274 C.pr.civ. pârâtele vor fi obligate la **XXXX** lei cheltuieli de judecată față de reclamantă reprezentând taxe

de timbru, onorariu de avocat și de expertiză, constatându-se că opiniile expertului contabil au fost pertinente soluționării cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Admite recursul declarat de reclamanta S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** împotriva-sentinței civile nr. **XXXX** / **XXXX** pronunțată în dosarul nr. **XXXX** / **XXXX** al Tribunalului **XXXX**.

Modifică sentința în sensul că admite acțiunea reclamantei S.C. **XXXX** S.R.L. **XXXX** ÎMPOTRIVA PĂRÂTELOR Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **XXXX**, Direcția Generală a Finanțelor Publice **XXXX** și Autoritatea Națională a Vănilor București.

Anulează decizia privind regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr. **XXXX** / **XXXX** și procesul verbal nr. **XXXX** / **XXXX** emise de pârâta I și decizia nr. **XXXX** / **XXXX** emisă de pârâta II privind obligarea reclamantei de a plăti TVA în sumă de **XXXX** lei, cu accesorii.

Obligă pârâtele la plata sumei de **XXXX** lei cu titlu de cheltuieli de judecată față de reclamantă.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din **XXXX** 2010.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER